

Svetovalni napotek 2010-1: Povezovanje revizijskega načrta s tveganjem in izpostavljenostjo

Temeljni standard v tej zvezi

2010 – Načrtovanje

Vodja notranje revizije mora izdelati na tveganjih zasnovan načrt, v katerem določi prednostne naloge notranje revizije v skladu s cilji organizacije.

Pojasnilo

Vodja notranje revizije je odgovoren za pripravo na tveganjih zasnovanega načrta. Pri tem upošteva okvir upravljanja tveganj v organizaciji, vključno z uporabo sprejemljivih ravni tveganja, ki jih je določilo vodstvo za različne dejavnosti ali dele organizacije. Če takega okvira ni, vodja notranje revizije sam presoja tveganja po proučitvi vhodnih informacij, ki jih dobi od posloводства in organa nadzora. Vodja notranje revizije mora načrt pregledovati in ga po potrebi prilagoditi glede na spremembe v poslovanju, tveganjih, delovanju, programih, sistemih in kontrolah organizacije.

1. Pri pripravi revizijskega načrta notranje revizije veliko vodij notranje revizije ugotovi, da je koristno najprej pripraviti ali posodobiti obseg revizijskih področij. Obseg revizijskih področij je seznam vseh možnih revizij, ki bi jih bilo mogoče opraviti. Vodja notranje revizije lahko pridobi vhodne informacije za obseg revizijskih področij od posloводства in organa nadzora.
2. Obseg revizijskih področij lahko vključuje sestavine strateškega načrta organizacije. Z vključitvijo sestavin strateškega načrta organizacije bo obseg revizijskih področij obravnaval in odražal celotne cilje poslovanja. Strateški načrt prav tako verjetno odražajo poglede na tveganje in stopnjo težav pri doseganju načrtovanih ciljev v organizaciji. Obseg revizijskih področij bo praviloma pod vplivom izidov postopka upravljanja tveganj. Strateški načrti so zelo verjetno tudi odraz odnosa organizacije do tveganj in stopnje težavnosti pri doseganju načrtovanih ciljev. Na obseg revizijskih področij običajno vplivajo izidi upravljanja tveganj. Strateški načrt organizacije upošteva okolje, v katerem organizacija posluje. Enaki dejavniki okolja bodo verjetno vplivali tudi na obseg revizijskih področij in oceno sorazmernega tveganja.
3. Vodja notranje revizije pripravi revizijski načrt notranje revizije na podlagi obsega revizijskih področij, vhodnih informacij posloводства in organa nadzora ter ocene tveganj in izpostavljenosti organizacije. Običajno so ključni revizijski cilji dajanje zagotovil in informacij poslovodstvu in organu nadzora, da jima pomagajo uresničiti cilje organizacije, vključena pa je tudi presoja uspešnosti posloводства pri upravljanju tveganj.
4. Obseg revizijskih področij in z njim povezan revizijski načrt se posodabljata, tako da odražata spremembe v usmeritvah, ciljnih, poudarkih in osrednji pozornosti posloводства. Obseg revizijskih področij je priporočljivo oceniti najmanj enkrat letno, tako da odraža zadnje veljavne strategije in usmeritev organizacije. V nekaterih primerih je treba revizijske načrte posodabljeti še pogosteje (npr. četrtletno) kot odgovor na spremembe pri poslovanju, delovanju, programih, sistemih in kontrolah v organizaciji.
5. Razpored revizijskega dela je med drugim zasnovan na oceni tveganja in izpostavljenosti. Razvrščanje po pomembnosti je potrebno za odločanje o uporabi virov. Obstajajo različni modeli tveganja, ki pomagajo vodji notranje revizije. Večina modelov tveganja uporablja dejavnike tveganja, kot so vpliv, verjetnost, pomembnost, likvidnost sredstev, usposobljenost posloводства, kakovost in upoštevanje notranjih kontrol, stopnja sprememb ali stalnost, čas in izidi zadnjega revizijskega posla, zapletenost ter odnosi z zaposlenimi in državo.

Objavljeno januarja 2009.

***